

The New Moral Order - Pseudo-Romania -

Mic tratat despre iresponsabilitatea sociala si individuala

1. Pretul unei vieti. 2. Pseudo-profesii si pseudo-deontologie. 3. Pretul constiintelor. Codul deontologic al Clubului Roman de Presa si al Relatiilor Publice. 4. Teoria si practica cenzurii. 5. Un univers halucinant.Postulatele. 6. Un univers halucinant.Structura. 7. Concluzii

Motto :

“ Avem o tara de domni “

1. Pretul unei vieti

...Bucuresti, 1978. Pe coridoarele Facultatii de Filozofie din Bucuresti , profesorul (agramat) de economie politica , domnul Haralambie Niculescu (supranumit “Bomba H” deoarece se spunea ca stia Capitalul lui Marx din scoarta in scoarta dar ca terminase liceul dupa Facultatea Muncitoreasca “Jdanov”...) intalneste un student de la sectia de psihologie proaspat desfiintata si intre cei doi are loc urmatorul dialog :

“- Dom` profesor , cat trebuie sa primeasca despagubire familia unui muncitor din industrie care moare intr-un accident de munca dar care nu se intampla din vina lui ?

- Cine te-a invatat , ma , sa-mi pui intrebarea asta ?!

- Ma preocupa numai pe mine .

- Pentru ca suntem numai noi, iti raspund ... Conform unei hotarari 847 (?) a C.C. al P.C.R. , dar nepublicata in Monitorul Oficial , ar trebui sa primeasca o despagubire de 300.000 de lei dar uneori nu primeste nici ajutorul de inmormantare de 1500 de lei (n.n- peste 4 ani, salariul unui profesor stagiar va fi exact de 1500 lei). La noi , intotdeauna , mortul e de vina !”

Dialogul de mai sus este reprezentativ pentru dementa sociala existenta inainte de 1990 respectiv pentru lipsa de respect fata de persoana umana si pentru viata ei. Originea acestei demente sociale cronice este una de sistem si persista. Nu cu multi ani in urma , autorul tratatului de “Drept penal” de la Facultatea de Drept din Bucuresti , domnul profesor Constantin Mitrache , se plangea studentilor la seminar ca in justitia romaneasca , actioneaza doua postulate de-a dreptul irrationale - celebrul de acum : “Mortul e de vina “ , coroborat cu nu mai putin celebrul : “Infractorul are mai multe drepturi decat victima”.

Speranta ca dupa anul 2000 lucrurile vor fi devenit cu totul altele nu se poate substitui realitatii. Tragediile sociale inevitabile de la noi isi urmeaza cu tarie cursul inexorabil . Accidentul produs cu ceva timp in urma la o mina din Petritla si exploatat intr-un mod de-a dreptul cinic de unele posturi TV , recente cazuri ale reeditarii in spatiul social real a filmului “Moartea domnului Lazarescu” sunt numai doua exemple de care s-a auzit , dar cine mai stie cate alte tragedii punctuale nu ajung in spatiul public prin lipsa de feed-back caracteristica societatii romanesti actuale .

Cruzimea societatii romanesti actuale este o problema disputata vehement . Negata de oficialitati, ea este resimtita pe propria piele de cetateanul ordinar (“supus ordinelor”) . In lipsa probelor care ar trebui validate exact de instanta care nu le recunoaste, el nu are alta solutie decat

ceea ce latinii numeau “amor fati”(dragostea destinului) . Dincolo de aspectele dramatice care ar trebui sa constituie preocuparile centrale ale unor institutii si angajati de la stat , exista realitatea crunta a unor forme fara fond care nu fac decat sa intareasca starea de parabisoz in care se afla intreaga societate romaneasca.

2. Pseudo-profesii si pseudo-deontologie.

“...întâi ni l-ați trimis pe Mailat ca să ne ia gâtu’ pe stradă, acum ne trimiteți și medici falși care să ne ucidă prin cabinete?!”

Ambasadorul Italiei la Bucuresti

(<http://www.evz.ro/articole/detalii-articol/828567/Chelneri-italieni-cu-diploma-de-medici/>)

Radacinile raului care macina societatea romaneasca definita intr-o perceptie externa si lucida drept una care “intoarce privirea”, sunt mult mai adanci . Daca s-a vorbit deja despre conceptul de stat-captiv , acum putem vorbi de o intreaga societate romaneasca santajata.

Dincolo de miturile oficiale, Constantin Timoc (un roman din diaspora) identifica foarte clar o “Prezumtie de antinomie in Constitutia Romaniei referitor la separarea puterilor in stat”(<http://www.voteazatimoc.ro/files/docs/antinomie1.pdf>)

La nivelul legilor in vigoare aceasta insemna nerespectarea principiului separarii intereselor publice de cele particulare . Din motive care tin de instinctul de conservare individual, dar si de cel gregar activat in orice societate in asemenea cazuri, aceste probleme nu sunt aduse la suprafata. In consecinta, starea de marasm se va regasi in domenii mai mult decat sensibile.

Din punct de vedere strict pragmatic , cele mai grave probleme ale societatii romanesti nu sunt devalizarile de miliarde din borcanul cu miere al statului incepute sistematic inca din anii `90 si continuate sanatos in prezent sub sindromul GEM (Give European Money) bine cunoscut de UE, ci monopolurile puse de grupuri de interese private pe domenii intregi de activitate cu ajutorul dezinteresat si neprecupetit al structurilor statului. In acest din urma caz, urmarile sunt cu mult mai grave.

Incepand cu anul 1990 , spatiul public romanesc a fost invadat in mod constant si accelerat de relatari care contraziceau in mod flagrant viziunea oficiala si traditionala asupra unor profesii si in mod special asupra comportamentului practicantilor. Cele mai grave dintre acestea se refera la incalcarea sistematica a codului deontologic aferent unor profesii (medicina este cazul cel mai mediatizat, dar nu singurul) sau chiar la inexistentia lui si la inexistentia sau inaplicarea sanctiunilor necesare in context . Aceste fapte afecteaza grav credibilitatea unor profesii vitale in functionarea normala a unei societati.

Din acesta perspectiva, in numeroase cazuri exista o diferenta majora intre moralitatea formala (prezumata si prescisa in codurile deontologice specializate) si comportamentul real al practicantilor incepand cu functionarii publici si terminand cu profesiile zise “liberale” . Colegiul Medicilor doreste de exemplu ca nici o culpă medicală să nu fie făcută publică (<http://www.gandul.info/societatea/colgiul-medicilor-vrea-ca-nici-o-culpa-medicala-sa-nu-fie-facuta-publica.html?3932;2959138> .)

Cazul limita este acela in care acest clivaj poate conduce chiar la scindarea breaslei profesionale. In primii ani ai tranzitiei a existat o tentativa de a infiinta un alt Colegiu al Medicilor dar initiativa nu a putut fi dusa pana la capat deoarece, din motive lesne de inteles, presiunile din conducerea de atunci a breslei au redus rapid la tacere orice incercare de contestare “a ordinii constitutionale” . In schimb, in breasla avocatilor , exista un caz uluitor in care o persoana venita initial din afara sistemului (la baza aceasta este inginer) a reusit sa infiinteze legal un alt barou al avocatilor recunoscut inclusiv de CEDO. Prin aceasta initiativa, Romania a devenit probabil

singurul stat din lume in care sistemul juridic include o anomalie si o antinomie in acelasi timp prin existenta simultana a doua barouri paralele care in acelasi timp care functioneaza legal (poate chiar pe logici juridice diferite) si se neaga reciproc .

De fapt , sistemul juridic permite mult mai mult decat atat. Cazul Panait, al tanarului magistrat care pur si simplu incercand sa aplice legea, face cunostinta cu presiunile “specifice”, intra in conflict cu sistemul si implicit cu propria constiinta , conflict din care nu a mai existat cale de intoarcere, este simptomatic (http://www.cotidianul.ro/cazul_panait_avem_dovada_musamalizarii-9734.html) . Acuzand sistemul, acesta cedeaza presiunilor si decide la nici 30 de ani sa-si ia viata in conditii mai mult decat suspecte. In mod socant, desi era vorba de viata unui om, nici un coleg si nici o organizatie profesionala a magistratilor nu a luat nici o atitudine. Pe de alta parte, orice cetatean a avut ocazia sa constate o reactie a aceleiasi bresle prezentata cu ani in urma pe ecranele TV , cand tot un tanar magistrat (avocat ?) a fost trimis in judecata pentru luare de mita. La iesirea din sala de judecata, tanarul a fost inconjurat imediat de colegi si colege care au facut front comun in jurul lui ca nu cumva sa ajunga la el microfoanele ziaristilor. Mai mult decat atat, un coleg altruist si-a oferit galant haina de la costum haina pe care o alta colega , tot altruista, a aruncat-o cu eleganta ca pe un lasou peste capul tanarului justitiabil ca nu cumva sa i se vada fata , desi i se stia deja numele. Intr-un sistem juridic care pe propria-i tabla de sah nu poate proteja nici constiinta si nici chiar viata propriilor pioni , ci doar coruptii sai, viata , opera si drepturile cetateanului ordinar sunt din start in afara jocului. Acesta stie de mult ca e pe cont propriu.

Unde am ajuns ?! Intr-una din cele mai abstracte lumi posibile, o lume in care exista o inflatie a formelor fara fond dar in care traiesc si mor oameni reali. Un singur exemplu. Cetateanul poate deschide oricand , la fel ca in Vest (pentru ca am intrat deja in Europa), o carte de telefoane si gaseste o armata de medici, stomatologi, juristi , avocati, notari, contabili, executori judecatoresti, psihologi, psihiatri,etc. , cu zeci de calificari, specializari, titluri, etc. Pana aici suntem egalii Vestului . Problema este in cati are incredere ab initio si la cati are curajul sa mearga fara sa-i cunoasca in prealabil !

3. Pretul constiintelor. Codul deontologic al Clubului Roman de Presa si al Relatiilor Publice.

Unul din cele mai importante aspecte care poate fi observat din perspectiva aderarii Romaniei la UE, este acela ca integrarea nu este numai o problema economica, de reglementari si legislatie , ci in mod special una de constiinta si de mentalitate. Daca in domeniul industrial si economic exista zeci de standarde, proceduri si reglementari, in cele mai sensibile domenii , adica exact acolo unde se pune si problema unei deontologii profesionale , apar cele mai mari probleme deoarece in aceste domenii nu exista o reteta sau un manual standard de aderare . Se poate discuta oricand despre compatibilitatea dintre sistemul de valori al societatii romanesti (inclusiv valorile morale) si sistemul de valori european dar problema este in cu totul alta zona . Daca avem in vedere clivajul traditional la noi intre valorile declarate in mod formal (de ochii lumii si ai altora) si cele practicate in mod real aici (adica exact ceea ce numim generic “sistemul”) UE nu ne mai poate ajuta cu nimic. Suntem pe cont propriu si acest lucru este intotdeauna vizibil in domeniile amintite unde ne confruntam frecvent cu un mimetism formal , simulacre de reglementari sau constatam chiar lipsa lor.

Intr-un domeniu vital pentru sanatatea psihica si morala a unui popor cum este mass-media, avem o surpriza de proportii. Activitatea acestui domeniu se desfasoara pe baza unui simulacru de cod deontologic (<http://legeapresei.weblog.ro/2007-06-11/161490/Codul-deontologoc-propus-de-CRP.html>) elaborat de Clubul Roman de Presa ale carui postulate tautologice ar merita sa le citam integral deoarece ele , ca si vechea problema a proprietatii private discutata in cazul Constitutiei, ocrotesc dar nu garanteaza drepturile cetatenilor in acest caz . Exemple :

“Ziaristul are datoria primordială de a relata adevărul, indiferent de consecințele ce le-ar putea avea asupra sa (s.n.), obligație ce decurge din dreptul constituțional al publicului de a fi corect informat. “ (Art.1).

(Intrebare fara raspuns. Pana unde pot merge aceste consecinte si cum este aparat ziaristul ? !)

“ Ziaristul este obligat sa respecte viata privata a cetățenilor si nu se va folosi de metode interzise de lege pentru a obține informații sau imagini despre aceasta... Ziaristul va evita (s.n.)detalierea unor vicii sau a unor elemente morbide legate de crime. “ (Art.2)

(Intrebare fara raspuns. Ce se intampla in cazul in care nu-si respecta aceasta obligatie ?!)

Nu e luat in calcul faptul ca media sociala nu se constituie niciodata din extreme si tocmai acest principiu al normalitatii sociale , absolut inexistent in viziunea Consiliului National al Audiovizualului si al Clubului Roman de Presa, este incalcat in mass-media . Comportamentele marginale, devianta, patologia sociala extrema sunt obiect de studiu pentru medici legisti , specialisti , etc. nu pentru cetateanul onest care doreste sa fie informat in domenii de interes public. Este de mult cunoscut faptul ca studentii la medicina de cele mai multe au o reactie foarte puternica atunci cand asista la prima disectie si / sau la prima operatie, acestea fiind reactii absolut normale la un act medical care , prin traditie, nu se consuma in spatiul public. In acelasi mod , orice om normal are imediat reactia corecta daca priveste imaginile urmatoare (<http://www.ziua.ro/news.php?id=18346&data=2008-12-19>) dar ziaristul NU incalca in acest mod Codul deontologic propus de CRP , nici teribilele directivele ale CNA, si le poate difuza lejer in spatiul public pentru “cresterea audientei” . Pe de alta parte, prin consens tacit motivat prin “necesitatea de crestere a audientei” , aproape toate posturile TV si aproape toate ziarele au devenit tribune de promovare a sexualitatii exacerbate .

Modelul social dominant pe care il propune de ani de zile aceasta “campanie de informare (a se citi dezinhibare) a publicului” pentru adulti si in special pentru tineri si adolescenti, a depasit de mult bariera prostului gust , vulgaritatii si obscenitatii, trecand la promovarea indirecta a prostitutiei (tabloidele sunt pline de "modele sociale"). In nici o tara normala o vedeta porno nu devine o “personalitate publica” si nu da interviuri si “sfaturi” populatiei ,etc . Pretul desfiintarii reperelor sociale normale il platesc ca intotdeauna "verigile slabe" ale sistemului copiii (fara copilarie...) si adolescentii (fara adolescenta...).

La noi, Consiliul National al Audiovizualului vegheaza strasnic la “buna functionare” a mass-mediei românești, asa : *“ Amendeaza bocancii aruncati in platou, dar nu are ce face când vine vorba de scene de sex (justificarea : sunt tratate drept scene de fictiune ! –s.n.), accese de gelozie si injuraturi ca la usa cortului difuzate la TV.”* (<http://www.gardianul.ro/CNA-permite-injuraturile-si-scenele-de-sex-in-reality-show-uri-s127536.html>)

Sa comparăm cele doua articole de mai sus cu ceea ce trebuie sa respecte firmele comerciale care isi propun sa respecte – atentie ! – numai interesele consumatorilor. Ceea ce CNA-ul si CRP-ul nu sunt in stare nici macar sa formuleze , desi primul este platit cu varf si indesat din buzunarele cetatenilor si al doilea pretinde ca-si respecta obligatiile deontologice, este bine definit de o institutie foarte modesta care nu are pretentiile uriase si zgomotoase ale celor doua care vorbesc in numele sau pe banii cetatenilor. Consiliul Roman pentru Publicitate (RAC) , conceput ca unic organism de autoreglementare, cu scopul de a reprezenta interesele industriei de publicitate in relatia cu autoritatile romane si cu consumatorii precizeaza foarte simplu cateva reguli pentru publicitatea cu caracter social :

“mesajul nu poate:

- sa aiba un scop comercial sa exploateze suferinta umana, aducand astfel atingere demnitatii oamenilor; sa recurga la fapte socante, de natura sa justifice solicitari exagerate sau sa induca sentimente de teama sau anxietate; sa ii faca pe cei care nu sunt de acord cu apelul sa se simta

vinovati sau datori; sa faca o comparatie directa cu alte campanii sociale; sa prezinte exagerat gradul si natura problemei sociale pentru care este realizat apelul, sa supraestimeze valoarea exacta sau potentiala a contributiei populatiei la acea initiativa; sa ceara bani de la minori (Cap. 3 ; 35.5)

- Regulile de mai sus trebuie respectate atat pe scara larga, cat si la nivel de mesaj.(35.6)

“ Publicitatea nu trebuie sa contina nici o afirmatie sau reprezentare care sa riste sa cauzeze copiilor vreun prejudiciu de natura fizica, psihologica sau morala, sau sa-i impinga spre situatii ori activitati care ar putea sa le puna in pericol sanatatea sau siguranta, ori sa-i incurajeze sa frecventeze persoane sau locuri periculoase ori necunoscute.” (Cap. 8. (5)

Acest modest Cod al Publicitatii detalizeaza in Cap. I abordarea unor probleme esentiale pentru normalitatea sociala si psihica a unui popor (http://www.iqads.ro/legislatie_read_3306/codul_de_practica_in_publicitate.html) dar de care onor specialistii de mai sus , si multi altii din alte domenii, nu au auzit sau nu vor sa le ia in calcul pentru ca nu le vom gasi formulate in alta parte : Responsabilitatea sociala , Substantierea adevarului din mesaj , Copiii, Siguranta, Protejarea intimitatii, Reproducerea, confuzia si exploatarea, Denigrarea,etc. (Art. 6-14)

Cu toate acestea, desi exista o Facultate de Comunicare si Relatii Publice, masterate si doctorate in domeniu , specialisti in comunicare, purtatori de cuvant la fiecare minister ,etc (care , ca un facut, cand se intampla un eveniment important , nu pot fi contactati...) nu exista un Cod deontologic al Relatiilor Publice. Era de asteptat, nu ?

4. Teoria si practica cenzurii “in actu” (“dai in mine, dai in tine, dai in fabrici si uzine...”).

In anul de gratie 2009, intr-o tara membra a Uniunii Europene, una din profesiile considerate nobile – psihologia - nu interzice (deci permite) accesul in randul ei al ofiterilor si colaboratorilor fostei Securitati ca sa-si continue peste timp “munca specifica” si , in mod incredibil, inchide gura practicantilor aruncand domeniul cu 20 de ani in urma :

“ Dispozitie Presedinte 14.02.2007

COLEGIUL PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA

DISPOZIȚIE

privind unele măsuri pentru respectarea cadrului legal de exercitare a profesiei de psiholog cu drept de liberă practică

În temeiul art. 51 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de libera practica, înfiintarea, organizarea si functionarea Colegiului Psihologilor din România, nr. 213 din 27 mai 2004, aprobate prin Hotarârea Guvernului României nr. 788 din 14 iulie 2005,

Presedintele Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România dispune:

Art. 1 (1) Cadrul legal privind exercitarea profesiei de psiholog în România este reprezentat de Legea nr. 213/2004, H.G. nr. 788/2005, Hotarârea Comitetului director al CPR nr. 1 din 10 martie 2006, precum si de celelalte acte emise de catre Colegiul Psihologilor din România pentru aplicarea unitara si detalierea dispozitiilor legale.

(2) Orice act administrativ sau normativ, emis ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 213/2004, inferior legii organice, care încalca prevederile acesteia nu poate fi opozabil psihologilor cu drept de libera practica.

Art. 2 (1) Psihologii cu drept de libera practica care încalca dispozitiile Legii nr. 213/2004, H.G. nr. 788/2005, Hotărârii Comitetului director al CPR nr. 1 din 10 martie 2006 sau care desfasoara activitati de natura a aduce atingere demnitatii profesionale se afla în stare de incompatibilitate cu exercitarea profesiei de psiholog cu drept de libera practica, potrivit dispozitiilor art. 21 lit. a) din legea nr. 213/2004.

(2) Orice manifestare a psihologilor cu drept de libera practica având ca scop promovarea sau implementarea unor masuri contrare prevederilor Legii nr. 213/2004, H.G. nr. 788/2005, Hotărârii Comitetului director al CPR nr. 1 din 10 martie 2006 aduce atingere demnitatii profesionale.

Art. 3 Comitetele filialelor teritoriale vor aduce la cunostinta membrilor prevederile prezentei dispozitii.

Presedintele Comitetului director
al Colegiului Psihologilor din România,
Prof. univ. dr. Nicolae Mitrofan “

(http://www.copsi.ro/index.php?option=com_content&task=view&id=61&Itemid=5)

5. Un univers halucinant. Postulatele.

No rules

...Bucuresti 2008 . Facultatea de Litere Bucuresti, Specializarea Comunicare si Relatii Publice, instruieste in mod oficial studentii ca " nu conteaza aplicarea standardelor morale" :

“ ...ca performerii, indivizii nu sunt preocupati de problema morala a realizarii standardelor ci de problema amorală a producerii acelei impresii convingătoare conform careia aceste standarde sunt realizate”. Altfel spus nu aplicarea standardelor morale conteaza ci impresia ca aceste standarde sunt realizate. De aici importanta acordata “managementului impresiilor “ domeniu inca prea putin aplicat in studiul actual al comunicarii sau in strategiile utilizate in relatiile publice .”

(Citat din Erving Goffman in “Imagine personala in mass-media – Note de curs, Bucuresti, 2008, Universitatea din Bucuresti, Facultatea de litere , ID – an III , p.39) .

Teza este sustinuta si in spatiul public prin invocarea jumatatii pline a paharului de catre domnul politolog Dan Pavel : “Oricare ales in mod direct, indiferent de ocupatie sau notorietate, are legitimitate.” Dan Pavel – Singuri ne-am facut-o” (<http://www.ziua.ro/display.php?data=2008-12-01&id=246191>)

Prin aceasta teza a “legitimitatii” au fost alesi si mentinuti in Parlament si indivizi cu dosare penale care dupa aceea au beneficiat de imunitate si , conform unei reguli adanc inradacinate, au uitat sa mai plece. Tot prin aceasta teza au candidat pentru un loc in Parlament luptatori K1, cantareti, etc. iar cercetarea despre "marii romani" a reusit sa puna valorile nationale in acelasi plan cu prostul gust si vulgaritatea.

In mod logic, conform unor opinii expuse in mass-media de absolventii de marca ai acestei facultati, nu exista nici o diferenta morala intre doctrinele politice si implicit intre comportamentele actorilor politici care au la baza aceste doctrine deoarece acestea sunt o “ marfa “ ca oricare alta , in acest caz fiind vorba de un “marketing politic”. Pe termen lung , consecintele unei astfel de atitudini sunt majore si acest lucru este acum foarte vizibil dupa aproape 18 ani de eforturi constante . Metaforic vorbind, in 1990 statura morala a Seniorului

contrasta shakeaspearian cu o declaratie top-soc de atunci : “Da, sunt un porc ! Dar sunt porcul dumneavoastra !” . Daca atunci aveam un singur caz de devianta morala si sociala pe ecranul TV, acum avem de-a face cu n clone care au ajuns sa ocupe in mod democratic aproape toate ecranele TV.

No limits

In mai putin de 25 de ani, sistemul de referinta al valorilor morale s-a schimbat in Romania cu 180°, in numele romanilor, dar fara asentimentul si chiar fara stirea lor . Teribila unda de soc poate fi identificata post-factum in sacrosanta Academie Romana unde domnii cercetatori au propus pur si simplu abolirea delimitarii dintre moral si obscen prin publicarea in DEX a tuturor cuvintelor obscene . (<http://www.evz.ro/articole/detalii-articol/462862/DEX-ul-cu-porcarii-bestseller/>).

Pe de alta parte, solidar cu Facultatea de Litere din Bucuresti si cu Academia Romana , Institutul Cultural Roman , prin reprezentantii lui autorizati , are standarde total diferite de cele ale cetatenilor in ceea ce priveste arta , obscenitatea si pornografia dar care , intamplator , coincid cu noua "viziune" promovata in mass-media. Dupa opinia autorizata a purtatorului de cuvant al ICR care a organizat in numele Romaniei o controversata expozitie , noul sistemul de referinta al valorilor este deja o realitate :

"Întâmplător, „oroarea erogenă” din Galeria Română are loc în aceeași perioadă în care la Brooklyn Museum se încheie expoziția lui Takashi Murakami și la Muzeul Guggenheim sunt expuse lucrările Louisei Bourgeois, ambii explorând intens corpul uman și sexualitatea explicită, de la proiectile de spermă la păduri de falusuri. Atât frumusețea, cât și grotescul se află în ochiul privitorului." Cristian Neagoe – purtator de cuvant al ICR

No feed-back

Cap de lista este domeniul sanatatii unde tragediile provocate prin culpa medicala se petrec la lumina zilei si cu toate acestea , sfidand ochiul public, de ani de zile Colegiul Medicilor orb si surd isi urmeaza imperturbabil marsul triumfalist dupa acelasi refren arhicunoscut : “ Mortul e de vina !” . Urmeaza la rand , cu aceeasi deviza, justitia care opereaza cu un dublu standard care permite constiintei libere a judecatorilor sa condamne la maximum 2 ani cu suspendare autorii unor ucideri din culpa sau pe cei care devalizeaza , sub ochii larg deschisi ai institutiilor statului de drept, miliarde de euro . In acelasi timp, aceeasi justitie “oarba” si “surda” si aceeasi libera constiinta a judecatorilor permite eliberarea criminalilor din penitenciare pentru ...clastrofobie si atrofierea testiculelor , pentru ca ambele sa dea in deplin consens cele mai aspre pedepse pentru delictelor minore cauzate de saracie .

No names

La acest capitol , ca tara, stam foarte bine , adica suntem in top. In spatiul public se petrec regula procese sociale foarte interesante prin care se volatilizeaza legal si de ani de zile banii publici (exemplu cel mai recent din presa : cazul masinilor Logan achizitionate de Politie sau de CNE Cernavoda cu...70.000 de euro !) dar intotdeauna sub o formula binecunoscuta de Politie : A.N. (autori necunoscuti). In acest ultim caz , punctul de vedere al ministrului de Interne de atunci este pur si simplu uluitor :

“...am aflat in direct la Realitatea TV de la onor ministru ca nu PROBELE conteaza (mai ales daca sunt facute publice de presedinte ...) ci numai ceea ce a fost VALIDAT si APROBAT...de Comisia de control intern a MIRA. Adica , pe romaneste, corbii care verifica ce au furat corbii...” (<http://www.ziua.ro/f.php?f=news&data=2008-11-01&thread=15356&id=47056>)

No medium

Dupa 20 de ani de la revolutia din 1989, Romania este inca departe de normalitate. A intrat in Uniunea Europeana in numele cetatenilor ei dar cu spatele catre acestia si cu fata intoarsa din ce

in ce mai mult catre un trecut de care refuza sa se desprinda. Mai mult decat atat, degradarea si distrugerea continua a spatiului social ca spatiu absolut necesar normalitatii , este un proces care in loc sa fie stopat este chiar incurajat. In Romania, acum, nu mai exista ceea ce se intelege de regula prin media sociala respectiv starea de normalitate. Pe toate canalele TV si in presa scrisa, este promovat “faptul social” care , chipurile , ar creste audienta . Cu aceasta pseudo-justificare, comportamente si fapte sociale marginale extreme sunt prezentate pe post de “fapt divers” in jurnaleleTV si presa cotidiana dar si in “emisiuni de informare”. Ani in sir, vineri seara la ora 9.00, un post TV a prezentat in mod preventiv si pentru buna insertie sociala a cetatenilor , dar si pentru destinderea lor dupa o saptamana de munca, rezultatele muncii Politiei, respectiv recolta saptamanala de cersetori, prostituate, alcoolici, drogati, hoti, , huligani si criminali. In acest caz, incalcarea deontologiei profesionale enuntata formal in codul anterior nu preocupa nici una din zecile de institutii platite de la buget sa vegheze (degeaba) la viata, securitatea si integritatea fizica, sociala, psihica si morala a cetatenilor.

6. Un univers halucinant. Structura.

Axioma fundamentala a acestui nou univers este o teza paranoida conform careia : “Totul e manipulare” . Aceasta teza este predata atat in mediul universitar civil (<http://masteratpolitic.wordpress.com/2008/01/20/cinci-milenii-de-manipulare/>) cat si in special in mediul militar . Mai mult, editura Universitatii Nationale de Aparare reactiveaza in anul 2009 (!) teze fundamentale ale culturii securiste care sunt folosite pentru a indoctrina elevii de liceu : *“Nu mai exista un "al nostru" pur, totul este influenta, este rezultatul diversilor factori, cu un rol bine definit pe parcursul întregii vietii. Totul este manipulare, constienta sau nu, negativa sau pozitiva, în functie de interesele cui sunt satisfacute”* ; *“Lasând la o parte faptul ca nu este prea clar ce se înțelege prin obiective nationale, noua politica NATO pare ca vrea (s.n.) sa se departajeze de operatiile de înșelare militara, de dezinformare, de minciuna, de propaganda. Cu alte cuvinte, vrea sa dea o aura de rationalitate, de corectitudine, de nepartinire si de moralitate noului razboi psihologic. Dupa parerea mea, asta este tot o forma subtila de manipulare pentru a fi mai credibila.(s.n.) “; “De manipulare nu putem scapa usor. Razboiul psihologic este razboiul cu noi însine. Suntem manipulati, dar de fapt, ne manipulam singuri, nimeni nu ne obliga. “; ”Omul este un microcosmos si cine stapâneste legile acestui univers, stapâneste întreaga lume, detine puterea, inclusiv cea militara.” ”Daca agresiunea este un atribut al puterii si puterea înseamna cunoastere, victoria este de partea celui care stie mai multe. Este un conflict din care sigur va câștiga doar stiinta manipularii, ca arma a cunoasterii si autocunoasterii. Razboaiele vin si trec, victoriile se transforma în esecuri si invers, judecatorii istoriei sunt trecatori si deci partinitori. Numai manipularea ramâne vesnica, ca arma a amagirii si a trezirii, ca arma care nu ucide, ci doar otraveste, si ceea ce este mai important, nu mori, ci, dimpotriva, renasti, dupa ce otrava a fost eliminata. Unii nu vor s-o elimine...”* (Psiholog principal Gabi-Adriana STOICA – Pregatirea psihologica pentru lupta . Manipulare si razboi psihologic (http://www.e-scoala.ro/psihologie/manipulare_razboi_psihologic.html))

Consecinta este dramatica. Intr-o lume in care totul e manipulare si nimic nu este autentic sau sincer, logica este suspendata (Orwell o numea Ministerul Adevarului). Se poate demonstra orice , totul este posibil, adevarul si falsul au acelasi drept de existenta deoarece prezumtia de independenta, neutralitate si obiectivitate este exclusa si acesta situatie pledeaza pentru cele mai sumbre presimtiri : *“...se dorea reinstaurarea dictaturii informationale, e drept, la alt nivel ...cea mai dura si perversa dictatura a serviciilor secrete”*.

(Volodia Macovei - Cand Securitatea depaseste adolescenta)

(<http://www.asymetria.org/modules.php?name=News&file=article&sid=113>).

La limita, ne aflam intr-o hiper-realitate controlata informational in care o singura instanta (care bineinteles nu este supusa controlului public !) decide ce exista si ce nu exista . Exemplul standard este furnizat de procesele penale unde se vede foarte clar diferenta dintre noi si altii :

“In toate statele UE exista birouri de experti independenti (privati). Acestia, pe langa faptul ca prezinta garantii de independenta fata de stat, au marele avantaj, ca atunci cand sunt desemnati de instante sa expertizeze o proba, ei pot sa-i controleze pe angajatii statului. Inclusiv pe cei ai parchetului, politiei si serviciilor secrete, daca si-au facut corect treaba.”

“... se incalca principiul juridic al egalitatii armelor in conditiile in care statul te acuza (prin procurori), tot statul expertizeaza o inregistrare care sta la baza acuzarii tale (prin expertul statului), iar daca vrei sa produci o proba in favoarea ta, cu care sa combati acuzarea, constati ca nu ai cu cine din afara statului.”

“E de la sine inteles ca serviciile secrete nu vor dori niciodata sa fie verificate, de cineva din afara lor, daca respecta intocmai bunele practici necesare realizarii unei interceptari corecte. Pe de alta parte, nici celelalte institutii care sunt autorizate sa faca interceptari (DNA, DGIPI, DGA, MAPN si altele) si care folosesc pentru aceste activitati serverele SRI, nu doresc sa fie verificate de experti independenti.”

(<http://www.ziua.ro/display.php?data=2008-11-15&id=245545>)

In fata unui asemenea monopol gigantic, orice cetatean platitor de impozite si taxe , si chiar un reprezentat al celei de-a patra puteri in stat cum este un ziarist ,devine mult prea mic pentru un razboi atat de mare. Si totusi, ce se intampla cand incercam sa-l conteste ?! Doua lucruri.

Mai intai, i se reaminteste pe ce lume traieste :

“Reporterul Laszlo Kallai a fost amenintat de catre Vasile Muresan, seful serviciului Flagrant din Directia Generala de Informatii si Protectie Interna a MIRA (DGIPI), in birourile institutiei : “ Vi se pot intampla multe... !”.

Apoi realizeaza si singur acest lucru :

“ La sosirea in redactie, reporterul Laszlo Kallai a anuntat conducerea ca nu se mai implica in aceasta investigatie, nu va scrie nici un rand despre aceasta ancheta, va preda redactiei probele stranse in timpul investigatiei si va parasi presa scrisa (vezi facsimil). L-am intrebat pe colegul meu care este motivul real pentru care se teme. El mi-a raspuns: "Familia nu este negociabila, indiferent de cariera pe care o ai".

(<http://www.ziua.ro/display.php?data=2008-10-17&id=244166>)

Nu a existat nici o reactie a Clubului Roman de Presa , a Avocatului Poporului , si nici a unei alte instante din societatea civila (in masura in care aceasta mai exista...)

7. Concluzii

Nu exista concluzii. Exista alegeri. Romanii trebuie sa aleaga odata pentru totdeauna in ce fel de lume vor sa traiasca... :

O “lume” in care au fost aruncati de peste 50 de ani de catre autoritati si care , cum ar fi zis in 1990 domnul Ion Iliescu , le-a fost varata in coaste romanilor cu forta , pe toate ecranele si la orele de maxima audienta :

Un "cetatean european", din Craiova zilelor noastre...

"Cum au aparut acesti monstrii ?! Cine si ce a permis acest lucru ? Asa cum citim pe Internet , doua grupari de ucigasi ...au fost tolerate si stimulate pentru a putea teroriza sub nasul

autoritatilor populatia Romaniei .. Dar dupa defilarea (interlopilor-n.n.) de la Craiova e cazul sa ne mutam cuibul spre alte cetati, arhipelaguri, oceane - cum ar zice Blaga.(Raven)"
(<http://www.romanalibera.ro/a133453/pecetea-lui-caiac.html>)

Si , in sfarsit, o alta lume , a oamenilor , dar ascunsa oamenilor si prezentata numai la ore foarte tarzii , ca nu cumva sa faca nota discordanta cu cosmarul prezentat anterior drept lume de referinta : Daria Visanescu, 10 ani, campion mondial si european la sah, maestra FIDE, cea mai tanara persoana cu o astfel de distinctie din partea Federatiei Internationale de Sah , invitatul emisiunii "Profesionistii" la TVR (50 minute de interviu in direct) pe 22 iunie 2007 ora 23.10 (<http://www.daria.visanescu.go.ro/>)

Aceasta lume ascunsa este adevarata lume morala si normala creata de oameni (nu de sistem si autoritati...) care arata ce sunt si in special cum pot fi romanii , darssst ! Liniste, va rugam ! E inca secret de stat si de serviciu...

Sergiu SIMION
10 februarie 2009

**) Apelativul "Domnule" era folosit si inainte de 1989 in mod obligatoriu, dar numai intr-un perimetru bine delimitat cu sarma ghimpata de restul societatii. Era singurul mod de adresare permis unui detinut (politic, de drept comun, etc.) fata de gardianul inchisorii respective.*

Publicat in :
Altermedia, Romania
Agero-Stuttgart

Articol trimis la : Agero-Stuttgart (Germania) Altermedia (Romania) , Asymetria (Paris) , Alternativa (Canada) , New York Magazin (New York) , GID Romania, Timpul (Iasi).

Publicat pe bnlogul autorului
<http://sergiusimion.blogspot.com/2009/02/new-moral-order-pseudo-romania.html>